

Práve teraz k vám nemôžeme nikoho poslať. Zvládnete to sami? Prepínam.“

„Budeme musieť, ale aj tak ďakujem,“ odvetil Dan s povzdychom. „Prepínam a končím.“

„Podarilo sa?“ spýtala sa Anna cestou k nim.

„Nie,“ priznal Dan. „Všetky záchranné tímy sú v teréne. A čo ty? Volala si hasičov?“

„Volala. Všetky jednotky vyrazili k naliehavým prípadom.“

„No, v každom prípade zbehnem dole a zistím, ako je voda vysoko,“ oznámil Dan.

„Najskôr si však musím vziať výstroj. Je v dodávke.“

„Pôjdem s vami. Musím vás pustiť predným vchodom,“ povedala mamička.

Ostatní čakali v stiesňujúcom tichu, kým sa mamička s Danom vrátili. Dan vyzeral vo svojom povodňovom výstroji –

nepremokavých nohaviciach, čižmách, žiarivo žltej bunde s prilbou a v červenej záchrannej veste – ako križenec astronauta a požiarnika Sama. Otvoril záhradnú bránu a rozbehol sa zo stráne k hranici vody. Potom vstúpil na zatopený pozemok. Najskôr kráčal rýchlo, ale ako hladina stúpala, šiel čoraz pomalšie.

